Neapolis University Pafos
Learning Resources Centre
Item No. 197

Τοις Εντευξομένοις
ή
Περί Οίκων
και οικιών εμπιπραμένων

Του κ. **Κωνστ. ΓΕ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ**

Καθηγητού Μ.Π.Σ. του Παντείου Πανεπιστ. Κοιν. Πολιτ. Επιστ., και του Πανεπιστ. Αθηνών (Επισκ.), Ex Ch.L., U.L. Bruxelles, Ex Int. I.I.A.P., Paris

Η εν εξελίξει διατελούσα οικονομική κρίση, τόσο σε διεθνές, όσο και σε εσωτερικό επίπεδο, λόγω του μεγέθους της, αλλά και λόγω άλλων παραμέτρων και εκφάνσεών της, δεν επιτρέπει αισιόδοξες σκέψεις για την τελική απόληξή της.

Η χαραχθείσα μέχρι τούδε υπό πολλών Εμπλεκομένων Μερών, (Διεθνών Οργανισμών, Οικονομικών Ενώσεων, Κρατών, Άλλων Φορέων), επιστημονική και πολιτική και τα ληφθέντα ποικίλα μέτρα, κάθε άλλο παρά είναι δυνατόν να χαρακτηρισθούν ως λυσιτελή, όχι τόσο ελλείψει εσωτερικής λειτουργικής συνοχής, όσο (και) λόγω συνεχούς «παρεμβολής» εξωγενών, μη ελεγχομένων παραγόντων, οι οποίοι «εν μέση αιθρία», μεταβάλλουν προγραμματισμούς, σχέδια και τακτικές προκριθείσες.

Μεταξύ των παραγόντων αυτών, ασφαλώς είναι εμφανώς διακριτός ο ρόλος των λεγόμενων Οίκων Αξιολόγησης, «προϊόν» των εν Η.Π.Α. «ανθούντων» οικονομικών θεσμών και μηχανισμών.

Οι εν λόγω Οίκοι πιστοληπτικής αξιολόγησης (Moody's, Standard and Poor's κ.ά.), ελαυνόμενοι εκ κινήτρων προστασίας αφελών, προφανώς, Επενδυτών, (κυρίως Ιδιωτών ή Νομικών Μορφωμάτων Ιδιωτικού Δικαίου, ανεξαρτήτως υπηκοότητος ή νομικής έδρας), «αξιολογούν» τα οικονομικά (και άλλα) δεδομένα Κρατών και «αποφαίνονται» περί της οικονομικής «υγείας» τους, ενδεδυμένοι και το αλάθητον Θρησκευτικών Ηγετών.

Είναι όμως αντικειμενικές αυτές οι εκτιμήσεις τους ή μήπως ενίοτε πιθανόν ενδημούν εν αυταίς σκοπιμότητες τινές;

Αντί άλλης απαντήσεως, ο υπογράφων αναφέρει εδώ την πρόσφατη (Απρίλιος τρ. έτ.) «επίθεση» του Κογκρέσου των Η.Π.Α. κατά των Οίκων γενικώς και κατά Τραπεζών ειδικώς, μεταξύ των οποίων και η Goldman Sachs, (επί της οποίας υπεβλήθη ήδη πρόστιμο 550.000.000 δολλ. Η.Π.Α. υπό τις Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς) και η Deutsche Bank, Στέλεχος της οποίας μέλλον εν γνώσει του «προωθούσε» προς πώληση «τοξικά - τραπεζικά - προϊόντα».

Σε Έκθεση ειδικής Επιτροπής του Κογκρέσου, έπειτα από διετή έρευνα, γίνεται αυστηρή επικριτική αναφορά σε Οίκους πιστοληπτικής αξιολόγησης, διότι πυροδότησαν την κρίση, όταν υποβάθμισαν «εν μία νυκτί» προβληματικούς επενδυτικούς τίτλους, αποπειρόμενοι να διορθώσουν υψηλές βαθμολογίες, τις οποίες είχαν δώσει κατά την έκδοση των αμφιλεγόμενων αυτών προϊόντων.

Πέραν αυτών, οι παροικούντες εν Ελλάδι έχουν πικράν πείραν των πρακτικών των εν λόγω Οίκων, οι οποίοι, ενίοτε όλως αναιτίως, εξαγγέλουν συνεχείς υποβαθμίσεις της Ελληνικής Οικονομίας και Ελληνικών Τραπεζών, με τραγικές συνέπειες για την Ελλάδα.

Το δυσάρεστον του πράγματος, πέραν των άλλων, έγκειται (και) στο γεγονός, ότι η νομική φαρέτρα της Ελλάδος προς ανακοπή του κύματος αυτών των «αξιολογήσεων» είναι ανεπαρκής, και ως εκ τούτου αλυσιτελής.

Εκτός αυτών, όμως, υπάρχει και η τρέχουσα οικονομική συγκυρία, απαιτούσα προς χειραγώγησή της μέτρα τολμηρά, καινοτόμα, λυσιτελή, τελεσφόρα, πέραν της μέχρι τούδε διαχείρισης της κατάστασης, για την οποία διαχείριση ανέτως ο μεν ΑΙΣΩΠΟΣ θα ανέκραζε «των οικιών υμών εμπιπραμένων υμείς άδετε» και ο ΣΟΛΩΝ «ευθύνας ετέρους αξιών διδόναι και αυτός ύπεχε»...

Ο τεθείς σε ισχύ, (μετά πολύμηνη κυοφορία), νέος νόμος (3908/1.2.2011) για την ενίσχυση ιδιωτικών επενδύσεων για την οικονομική ανάπτυξη, την επιχειρηματικότητα και την περιφερειακή συνοχή, θέτει «εις εαυτόν» σημαντικούς στόχους προς την κατεύθυνση της προώθησης της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας με την διαμόρφωση καθεστώτων ενίσχυσης των επενδύσεων, με τα οποία

βελτιώνεται η επιχειρηματικότητα, η τεχνολογική ανάπτυξη, η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και η περιφερειακή συνοχή και προωθούνται η πράσινη οικονομία, η αποτελεσματική λειτουργία των διαθέσιμων υποδομών και η αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού της χώρας.

Οι ενισχύσεις του νόμου παρέχονται σε συμφωνία με τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθμ. 800/2008 της Επιτροπής της 6ης Αυγούστου 2008, όπως εκάστοτε ισχύει, για την κήρυξη ωρισμένων κατηγοριών ενισχύσεων ως συμβατών με την Κοινή Αγορά κατ' εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης και ειδικότερα ως ενισχύσεις Περιφερειακού Χαρακτήρα.

Στον νόμο δύνανται, επίσης, να υπάγωνται και επενδυτικά σχέδια για ενισχύσεις άλλων κατηγοριών του Γενικού Κανονισμού Απαλλαγής και για ενισχύσεις με βάση άλλες νομοθετικές πράξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατόπιν εξειδίκευσης των όρων και προϋποθέσεων με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας ή και των συναρμόδιων Υπουργών. Οι ενισχύσεις αυτές κοινοποιούνται προς έγκριση ή γνωστοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όπως κατά περίπτωση απαιτείται από την νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε σχέση με τις παρεχόμενες ενισχύσεις αναφέρεται, ότι αυτές είναι:

Α. Φορολογική απαλλαγή, που συνίσταται στην απαλλαγή από την καταβολή φόρου εισοδήματος επί των πραγματοποιούμενων προ φόρων κερδών, τα οποία προκύπτουν με βάση την φορολογική νομοθεσία, από το σύνολο των δραστηριοτήτων της επιχείρησης. Το ποσό της φορολογικής απαλλαγής υπολογίζεται ως ποσοστό επί της αξίας των ενισχυόμενων δαπανών του επενδυτικού σχεδίου ή και της αξίας του καινούριου μηχανολογικού και λοιπού εξοπλισμού, που αποκτάται με χρηματοδοτική μίσθωση και συνιστά ισόποσο αφορολόγητο αποθεματικό.

Β. Επιχορήγηση, που συνίσταται στη δωρεάν παροχή από το Δημόσιο χρηματικού ποσού για την κάλυψη τμήματος των ενισχυόμενων δαπανών του επενδυτικού σχεδίου και προσδιορίζεται ως ποσοστό αυτών.

Γ. Επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης, που συνίσταται στην κάλυψη από το Δημόσιο τμήματος των καταβαλλόμενων δόσεων χρηματοδοτικής μίσθωσης, που συνάπτεται για την απόκτηση καινούριου μηχανολογικού και λοιπού εξοπλισμού και προσδιορίζεται ως ποσοστό επί της αξίας απόκτησης αυτών, που εμπεριέχεται στις καταβαλλόμενες δόσεις. Η επιδότηση της χρηματοδοτικής μίσθωσης δεν μπορεί να υπερβαίνει τα επτά έτη.

Οι εν λόγω ενισχύσεις συνυπολογίζονται για τον καθορισμό του συνολικού ποσοστού ενίσχυσης, που χορηγείται στο επενδυτικό σχέδιο.

Όλες οι ανωτέρω μορφές ενισχύσεων μπορούν να παρέχονται μεμονωμένως ή συνδυαστικώς μέχρι συγκεκριμμένου ανώτατου ποσοστού προβλεπομένου υπό του νόμου.

Ανεξαρτήτως της ορθότητας ή μη αυτών των ρυθμίσεων και της μέσω αυτών ασκηθησομένης πολιτικής, εξακολουθεί να παραμένει ως η πλέον κρίσιμη παράμετρος του θέματος η αναζήτηση Ιδιωτών Επενδυτών, σε μία εποχή κατά την οποία οι τολμητίες σπανίζουν, και πολλοί ομιλούν περί της αναγκαιότητας κατάρτισης ενός νέου σχεδίου περαιτέρω οικονομικής στήριξης της Χώρας, στηριζομένου και επί ισχυρού Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων και γενναίας εξωτερικής οικονομικής βοήθειας, όπως π.χ. το εξαγγελθέν την 5η Ιουνίου 1947 υπό του Υπουργού Εξωτερικών των Η.Π.Α. George MARSHALL,[1] ως βεβαίας διόδου εξόδου της Χώρας εκ του οικονομικού Δαβυρίνθου, εντός του οποίου ευρίσκεται, αναζητούσα επιμόνως τον μίτον της ΑΡΙΑΔΝΗΣ και τον υπ' αυτής υποστηριχθέντα ΘΗΣΕΑ...

1. Υπενθυμίζεται, ότι το ποσό βοήθειας του εν λόγω Σχεδίου προς την Ελλάδα ανήλθε για την περίοδο 1948-1953 σε 946.400.000 δολλ. Η.Π.Α., ενώ η συνολική βοήθεια των Η.Π.Α. προς την Ελλάδα (Δόγμα TRUMAN, Σχέδιο MARSHALL) ανήλθε σε 1.176.200.000 δολλ. Η.Π.Α., (πέραν της ενίσχυσης μέσω UNRRA και πέραν της βοήθειας για στρατιωτικούς εξοπλισμούς).